

อุปกรณ์และวิธีการทดลอง

การศึกษาการปรับตัวของถ้าเหลืองพื้นเมือง ประกอบด้วยส่องการทดลอง

การทดลองที่ 1

ถ้าเหลืองพื้นเมืองที่ใช้ในการทดลองมี 14 พันธุ์ และพันธุ์มาตรฐานอีก 2 พันธุ์
ดังมีรายชื่อตั้งต่อไปนี้

1. TG 21 อ.แม่สอด จ.ตาก (MASO)
2. ปากช่อง อ.ปากช่อง จ.นครราชสีมา (PAKC)
3. สารเขียว จ.แม่ฮ่องสอน (SANK)
4. TG 60 จ.แม่ฮ่องสอน (MAHO)
5. พาบ่อง 3 จ.แม่ฮ่องสอน (PAB 3)
6. พาบ่อง 13 จ.แม่ฮ่องสอน (PAB 13)
7. พิษณุโลก จ.公斤ราษฎร์รวมพันธุ์ (PITS)
8. พาบ่อง 11 จ.แม่ฮ่องสอน (PAB 11)
9. ราชบูรณะราย จ.เชียงราย (CHIA)
10. ดอยข้าวตาแดง จ.เชียงใหม่ (DOKK)
11. L.V. Su1 จ.สุโขทัย (SUKT)
12. TG 49 อ.ร้องกวาง จ.แพร่ (PRAI)
13. # 1 อ.แม่ล่ะเรียง จ.แม่ฮ่องสอน (MASA)
14. # 7-7 จ.สุโขทัย (SUKT 7)
15. สว 1 (SJ1)
16. เชียงใหม่ 60 (CM 60)

โดยทำการทดลองปลูก 2 ฤดูติดต่อกันคือ ฤดูแล้งและฤดูฝน สำหรับในที่ราช
แต่ละฤดูจะทำการปลูก 2 สถานที่ คือที่ศูนย์วิจัยพืชไร่เชียงใหม่ จ.เชียงใหม่ และสถานี
ทดลองพืชไร่พิษณุโลก จ.พิษณุโลก แต่ละสถานที่ปลูก 3 ช่วงเวลา แต่ละช่วงปลูกห่างกัน
ประมาณ 15 วัน (รายละเอียดของสถานที่และวันปลูกเหล่านี้อยู่ในตารางภาคผนวกที่ 1)
แผนการทดลองในแต่ละสภาพแวดล้อม วางแผนแบบ RCB มี 3 ชั้น ขนาดแปลงย่อย
 $2 \times 4.4 \text{ m}^2$ พื้นที่เก็บเกี่ยว $1 \times 4 \text{ m}^2$ ระยะปลูก $50 \times 20 \text{ ซม.}$ ก่อนปลูกทำการ
เก็บตัวอย่างดินไปวิเคราะห์ความอุดมสมบูรณ์ของดิน (ผลการวิเคราะห์ดินอยู่ในตาราง
ภาคผนวกที่ 2) ในฤดูปลูกทำการรวมซ้อมูลทางอุตุนิยมวิทยาจากสถานีตรวจอากาศ
เกษตร ๘ ที่ ๑ ทำการทดลอง (ข้อมูลแสดงไว้ในตารางภาคผนวกที่ 3) การคุ้นเคย
กำจัดวัชพืชตามความจำเป็น ไม่มีการใส่ปุ๋ย การให้น้ำและป้องกันแมลงศัตรูพืชแต่ละ
สถานที่ทดลองใช้แตกต่างกันตามความจำเป็นของกรรมวิชาการเกษตรในการทดลองนี้เก็บ
ข้อมูลต่าง ๆ ดังนี้ คือ อายุออกดอก, อายุเก็บเกี่ยว, ผลผลิต น้ำหนัก 100 เมล็ด,
ความสูงเมื่อออกดอก, ความสูงเมื่อเก็บเกี่ยว, จำนวนหัว, จำนวนเมล็ด/หัว,
คุณภาพการล้มและการแยกของฝัก วิเคราะห์ค่าปริมาณโปรตีนและน้ำมันในเมล็ด ส่วน
การทดลองในที่สูงนี้ใช้เมล็ดพันธุ์ถัวเหลืองชุดเดียวกับปลูกกึ่งฤดูแล้งและฤดูฝน วางแผน
การทดลองแบบ RCB มี 3 ชั้น ขนาดแปลงย่อย $1 \times 4.4 \text{ m}^2$ พื้นที่เก็บเกี่ยว $1 \times 4 \text{ m}^2$
ระยะปลูกและการคุ้นเคยแมลงศัตรูพืชในการทดลอง ในที่ราบ แต่ข้อมูลที่นับที่ก้มอายุออกดอก,
อายุเก็บเกี่ยว ผลผลิตและองค์ประกอบของผลผลิต

การทดลองที่ 2

ปลูกถัวเหลืองพันธุ์น้ำเมืองชุดเดียวกันนี้ปล่ายฤดูฝน วันที่ 29 สิงหาคม 2531
วางแผนการทดลองแบบ split plot โดยให้ระดับของการจัดการเป็น main plot
และพันธุ์ถัวเหลืองต่าง ๆ เป็น sub plot การจัดการประภอนด้วย 4 ระดับดังนี้

ระดับที่ 1 (M1) ไม่ใส่บุ้ย ไม่กำจัดวัชพืช

ระดับที่ 2 (M2) ไม่ใส่บุ้ย กำจัดวัชพืช 2 ครั้ง (15 วัน และ 30 วัน หลังจาก)

ระดับที่ 3 (M3) ใส่บุ้ย ไม่กำจัดวัชพืช

ระดับที่ 4 (M4) ใส่บุ้ย กำจัดวัชพืช 2 ครั้ง (15 วันและ 30 วันหลังจาก)
สำหรับพันธุ์ถัวเหลืองใช้ 16 พันธุ์ ชุดเดียวกับการทดลองที่ 1

แต่ละหน่วยทดลองปลูก 8 แกล มีขนาดแปลงย่ออย 2 x 2 ม² พื้นที่เก็บเกี่ยว 2 ตารางเมตร ใช้รยะปลูก 25 x 25 ซม. หลุมละ 1 ต้น ใช้บุ้ยสูตร 12-24-12 จำนวน 37.5 กก./ไร่ พ่นสารเคมีป้องกันโรคและแมลงตามความจำเป็น ตามคำแนะนำ
กรมวิชาการเกษตรเก็บข้อมูลต่าง ๆ ดังนี้ อายุออกดอก, อายุเก็บเกี่ยว, ความสูง,
จำนวนช่อ, จำนวนเมล็ดต่อฝัก, จำนวนฝัก, น้ำหนัก 100 เมล็ด, ผลผลิต ความสามารถ
ในการสร้างไนโตรเจนโดยวิธี Acetylene Reduction Assay (ARA) จำนวนปpm/ต้น
และน้ำหนักแห้งของปมต่อต้น

อายุออกดอก นับตั้งแต่วันออกจนถึงวันออกดอกแรกมีจำนวนมากถึง 50 % ของ
ทั้งหมด

อายุเก็บเกี่ยว นับจากวันออกจนถึงวันเก็บเกี่ยว

ความสูง วัดตอนเก็บเกี่ยว เริ่มวัดจากข้อแรก (cotyledon node)
จนถึงข้อสุดท้าย

จำนวนช่อ นับเฉพาะข้อที่ main Stem เนื่องจาก 10 ต้น

จำนวนฝัก นับทั้งต้น ทุกฝักที่มี เมล็ด ฝักลับไม่นับ

ผลผลิต เก็บเกี่ยวตามเนื้อที่ของแต่ละงาน ซึ่งเมล็ดที่น้ำดีได้เป็นกรัมต่อ
แปลงย่ออยแล้ว ปรับเป็นกิโลกรัมต่อไร่

น้ำหนัก 100 เมล็ด

ซึ่งน้ำหนักเมล็ดหลังจากที่ตากเมล็ดจนแห้งลอกเปลือกแล้ว
ความชื้นในเมล็ดต่ำกว่า 12 %

ความสามารถในการตรวจในโทรศัพท์ ใช้สูตรตัวอย่างในแต่ละแปลงย่อยมาทำการวัดจำนวน 4 ตัน ดำเนินการให้โดยใช้วิธี ARA ได้รับความร่วมมือจากสาขาวิชลินทรีย์ดังกล่าวปัจจุบัน

จำนวนปัจจุบันนับจากตัวอย่าง 4 ตัน โดยนับทุกชนิดแล้วหาค่าเฉลี่ยต่อตันน้ำหนักแห้งปัจจุบัน ซึ่งน้ำหนักแห้งของปัจจุบันตัวอย่าง 4 ตัน แล้วหาค่าเฉลี่ยต่อตัน

ส่วนปริมาณโปรดีนและน้ำมันในเมล็ดนั้น ส่งตัวอย่างที่ปลูกทดลองในถุงแล้งของแปลงทดลองที่ศูนย์วิจัยพืชไร่เชียงใหม่เท่านั้น ไปทำการวิเคราะห์ฝ่ายวิเคราะห์ กองเกษตรเคมี กรมวิชาการเกษตร นอกจากนี้ ยังได้ศึกษาอายุการเก็บรักษาความมีชีวิตเมล็ดถ้าเหลืองผัดขึ้นเมืองแต่ละผัดๆ โดยทำการบรรจุเมล็ดใส่ถุงกระดาษปิดปากถุงและเก็บไว้ห้องที่มีอุณหภูมิปกติ ตั้งแต่เดือนพฤษภาคม สุ่มตัวอย่างมาทดสอบความคงทนๆ เดือนเป็นเวลา 13 เดือน

จะแนنت้นล้มและผักแตกให้ดังนี้

1. ต้นไม่ล้มหรือไม่แตก
2. ล้มเล็กน้อย หรือแตกไม่เกิน 25 %
3. ล้มปานกลางหรือแตกมากกว่า 25 % แต่ไม่ถึง 50 %
4. ล้มมาก หรือแตกมากกว่า 50 % แต่ไม่ถึง 100 %
5. ล้มหมดทุกต้นหรือแตกหมดทุกต้น

น้ำหนักแห้งของวัวพืช ทำการเก็บวัวพืชทุกชนิด เนื้อที่ 1 ตารางเมตร จากแต่ละแปลงย่อยมาทางแคดวันแห่งสูง แล้วจึงซึ่งน้ำหนักเป็นกรัมต่อตารางเมตร

วิธีการวิเคราะห์ทางสถิติ

การทดลองที่ 1 ในแต่ละแห่งสภาพแวดล้อมทึ่งที่ร้านและที่สูง ลักษณะ อายุ ออกดอก อายุเก็บเกี่ยว ผลผลิตน้ำหนักเม็ด 100 เมล็ด ความสูง จำนวนช่อ จำนวนกิ่ง และจำนวนผักชำนาญทำการวิเคราะห์ตาม model ของ randomized complete block design

สำหรับการวิเคราะห์การปรับตัวใช้วิธี combined regression model ของ Perkins and Jinks (1968) และวิเคราะห์รูปแบบการตอบสนอง 2 วิธีการดังนี้

1. การจำแนกขั้นหรือการจัดกลุ่ม (Classification or cluster analysis) ใช้วิธีการของ agglomerative hierarchical ในการจัดกลุ่ม โดยใช้ unstandardised squared euclidian distance (SED) วัดความไม่เหมือน กัน และยุทธวิธีการรวมกลุ่มโดยการเพิ่มค่าผลบวกยกกำลังสอง (incremental sum of squares fusion strategy) ใช้โปรแกรมสำเร็จรูป HACCLUS, GHANO 1, GHANO 3 มาช่วยในการวิเคราะห์ และอีกวิธีคือ

2. Ordination technique เป็นการทำ scattered diagram ระหว่าง ตัวแปร เพื่อให้เห็นได้ง่ายด้วยตา เป็นการประมวลผลด้วยลายตาทึ่งรูปแบบของความ แปรปรวนในตัวแปร และความลับพันธุ์ระหว่าง individual มีวิธีการทางคณิตศาสตร์ที่ เรียกว่า Principal Component Analysis (PCA) ที่นำมาใช้ในการทำ Ordination ซึ่งในที่นี้ไม่มีการใช้เทคนิคนี้

การทดลองที่ 2 ลักษณะอายุออกดอก อายุเก็บเกี่ยว ความสูง จำนวนช่อ จำนวนกิ่ง จำนวนผักชำนาญ น้ำหนัก 100 เมล็ด ผลผลิต ความสามารถในการสร้างในโตรเจน จำนวนปมต่อต้น น้ำหนักแห้งปมต่อต้น และน้ำหนักแห้งของช่วงวัยพิช นำมาทำการวิเคราะห์ตาม Model ของ split plot design